

DE VERANO BILITATE OPUSCV-
lum: completam ipsius rationem explicans,
& virtutes, quę generis nobilitatem in pri-
mis decent ac exornant, depromens.

adiectis passim grauibus autho-

rum cum gentilium tum sa-

crorum sententijs, scri-

pturę sanctę testi-

monijs, claro-

rumq; viro-

rum exē-

plis

..

EX SECVNDA RECOGNITIONE.

1 5 2 0

Venale habetur Parisijs, in officina Simonis
Colinæi chalcographi: e regione scholę Decre-
torum.

*De his q̄ mundo mirabili enemi ut. s. de seipuz erro talis in fluctijs celoꝝ
De mirabili pte artij et nature ubi de lapide philosophoꝝ
De mistia numeroꝝ siḡ cop̄fertij q̄ in sacris scripturis vñtati sunt
De vna et moribꝝ in ordum p̄ detruenij*

Generoso & claris orto natalibus Domíno Iacobo Ambasiano, Iudocus Clíchtoueus Neoportuensis, professorum Theologiæ mínimus: veram nobilitatem exoptat.

Onsueuerūt víri literarū studio addícti, cum discessurí esset ab ijs quibus cū familiaríter víctí- tarūt, aut díuturnam habuerūt cōsuetudínem: ípsis aliquod me- morabile documentū relinque-

re, quod ad vitam recte ínstituendā appríme cō- duceret. Nempe Athenodorus philosophus cum ab Augusto ín patriam recederet, petíissetq; Au- gustus vt sibi aliquod traderet doctrínæ monu- mentum: ínquít. Cēsar sí tibi cōtígerít irasci: níhil prius díxerís, fecerísq; q̄ quatuor & vígítí literas mente percurreerís. Idem fecit & Gymnosophísta

Athenodo-
rus.
Augustus.

Alexander.

Aristippus.

Alexādro magno sciscítanti quonā pacto imperí- tans íngentem sibi glóriam cōpararet: ne síis tere- ribílis ínquít. Deniq; Aristíppus, Socráticus phi- losophus a Rhodíjs post naufragiū, ob ínsígnem doctrínā honorífice exceptus, amplíssímísq; do- nis ornatus: comítibus síis domū redíre parantí- bus, & quidnā patrię referre eis mādaret percon- tātibus: renūciáte (ínquít) cíuibus nostrís, tales lí- berís opes, talíaq; víaticá parāda esse: quæ naufra- gíum etiā passos ípsos símul enatādo sequant. Et

De vera

CIVDOCI CLICHTOVEI NEOPOR-
tuensis, doctoris theologi: ad inclytum & clara
stirpe spectabilem Dominum Iacobū Amba-
sianum, de vera nobilitate Libellus.

Quid nobilitas, & quot eius species. Cap. I.

Nobilitatem diffiniūt authores
esse generis vel alteri⁹ rei excel-
lentiā ac dignitatē. Hāc ita di-
ctā volūt quasi noscibilitatē: q̄
q̄s ea re qua ceteris eximie præ-
staret, facile conspicu⁹, notusq̄

Aristoteles
Cap. 4.

redderet & haberetur. Eius species Aristoteles in
quarto Politicorū quatuor enumerat: utpote no-
bilitatē diuitiarū, generis, virtutis & disciplinæ.
Nihil quoq̄ prohibet & a patriæ, soliꝝ natalis
splēdore nobilitatē interdū deduci. Nā amplitudo
patrię antiquūq̄ decus: plurimū valet ad laudē &
gloriā cōparādā. Sed ea perq̄ exigua est modiciꝝ
momēti: nisi illi virtutis quoq̄ præstātia accedat,

Themisto-
cles.

que vel sola vere hominē nobilitat. Proinde The-
mistocles cū esset patria Atheniēsis, Seriphio cui-
dā in cōtētiōe obiectātī, q̄ nō propria virtute sed
patrię splēdore gloriosus factus esset: recte respō-
disse fert. Neq̄ tu si Atheniēsis esses, clar⁹ extitī-
ses: neq̄ ego si Seriphio⁹ essem, ignobilis. significās
hīscē verbis se rerū gestarū magnitudie & gloria
clarū factū: neq̄ patriū solū ad id q̄cū contulisse.

Anachar-
sis.

Sic Anacharsis philosoph⁹ exprobrātī sibi Atti

Index

Q nobiles fugere debēt iniustam rapinam, & in omnes iustitiam seruare. XIII

Nobilibus iracundiam vitandam esse, & clementiam obseruandam. XIII

Nobiles a deieratione per dei & sanctorum nomen abstinere, summo studio debere. XV

A ludis illiberalibus & inhonestis, nobiles se contineant. XVI

Otium, torporem, & somnolentiam: a generosis, nobilibusq; viris summopere fugiendā. XVII

Q nobiles a primis annis sunt literis instituēdi, & sciētiae percipiēdae studio adhibēdi. XVIII

Nobiles in victu parsimoniā seruare debere, crapulamq; & ebrietatem fugere. XIX

Q fugienda sit nobilibus luxuria: & colēda proborum virorum consortia. XX

Indicis huius opusculi: finis.

Exclusum est hoc de vera nobilitate opusculū, & secundo in lucē editū, Parisijs: in officina Simonis Colinæi, industrij librorum efformandorum opificis, e regione scholæ Decretorum sita. Anno ab incarnatiōe domini, veræ nobilitatis authoris, vicesimo, supra millesimum & quingentesimum: die vero Martij. 15.

Ad lectorem

Quæ sit nobilitas syncera, quis inclytus ortus
Noscere si cupias: hoc manifestat opus.
Stemmata virtutis placido clarescere nexu
Edocet: & mores, sanguinis esse decus.
Illustres itidem, quibus ipsa scientia cordi est:
Eximio dignos censet honore coli.
Quæ præstans igitur virtus, & Palladis artes
Nobilitant hominem: differit iste liber.
Quem genere insignis, nec non ignobilis, æque
Perlege: quo vere nobilis esse queas.

Valete.